

Sten: Det kunde vi ikke gaa ind paa. Vi have ment, at det bestaaende i denne Henseende var en saa vigtig og heldig Bestanddel af Forplejningskorpsets Ordning, at man snarere maatte ønske det efterlignet i Hærens øvrige Afdelinger end fravige det her. Vi mene, at det bidrager til i det hele at løste Underofficerklassen her og maatte ogsaa fra Forplejningskorpset kaster Glans over denne Klasse i de øvrige Vaaben. Det have vi ikke villet bort fra og maa holde paa, at det i saa Henseende skal blive ved det bestaaende. Den højtærede Minister har der imødekømt os. Vi have endvidere ønsket at ombytte Lovens Ord: „mindst det halve Antal“ med „mindst hveranden“. Der har ikke mellem den højtærede Minister og os været Tvivl om, at dette er Lovens Mening; men paa den anden Side have vi Erfaring for, at man i tidligere Aar har fraveget denne Forstaaelse af den gamle Lovs klare Bud. Der er, saa vidt jeg kan se af de Oplysninger, der have været meddelte et tidligere Folketingsudvalg, 3 Tilfælde i 1874, 87, hvor man har forbigaaet Underofficererne og taget to Forfremmelser til Intendantklassen paa Kad fra Reserverintendantklassen. For mulig at forhindre sligt i Fremtiden — man ved jo ikke, hvem der i Fremtiden bliver Krigsminister, vi have ingen Grund til at tro, at den højtærede nuværende Krigsminister skulde fravige Lovens Forstaaelse, selv med den gamle Tekst — er det, at vi have foreslaaet det forandret til „mindst hveranden“, saa kan det ikke misforstaaes. Ogsaa for saa vidt have vi altsaa opnaaet den Endrømmelse, vi yderligere maatte træve. Den tredje Ting, vi maatte træve, var, at Forplejningskorpset blev noget for sig selv, og at dets faglige Renhed bevaredes. Det har været saa ifølge den bestaaende Lovgivning, at man kunde give Officerer og Underofficerer af Vaabnene Afgang til Forplejningskorpset, forsatte dem dertil. Jeg skal ikke komme ind paa, hvilke Grunde man i sin Tid havde til den Bestemmelse, og hvad der maatte endnu kan siges til Forsvar derfor. Det vil jeg maatte saa Bestiethed til at komme ind paa, naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Bojesen) har begrundet sin Særstilling. Det, som jeg og de, jeg fører Ordet for, særlig have mod dette, er, at man derved svækker Systemet til at træde ind i dette Korps, til at ofre sig for det og tage det samvittighedsfuldt med sin Uddannelse i det paa dets rent faglige Omraade, naar man en stønne Dag kan risikere at se sit Avancement forspildt eller stoppet, i alt Fald for en Tid, af Personer, der tages ude fra, og som, hvilke fortræffelige Egenstaber

de end maatte være i Besiddelse af, ikke have den faglige Uddannelse, som den Person har, der nu maa sidde og ærgre sig over at se sig standjet paa sin Vej af disse fremmede Elementer. Man har klaget over den mangelfulde frivillige Tilgang til dette Korps, og efter de foreliggende Oplysninger kan det ikke skjules, at der har været mindre frivillig Tilgang end paaregnet. Jeg tror, at en ikke ringe Grund dertil ligger i den Erfaring, som man har gjort med disse fremmede Elementer, der ere trukne ind fra Hæren og foretrukne for dem, der ere gaaede den reglementerede og ogsaa bedste Vej gennem selve Forplejningskorpsets Rekrutuddannelse. Der klages ogsaa i Bemærkningerne over, at Tilgangen til Forplejningskorpset, selv om de paagældende Elementer ere nu saa høderlige og brugelige, dog ikke har været af en saa god Bestaafenhed, som man kunde ønske. Det hænger vist for en stor Del sammen med, at disse fremmede Elementer ere komne ind, som maatte have frygtet de Eksaminer eller Aldersgrænser, der have i den øvrige Hær, og som nu ad denne Vej have villet stæffe sig et Levebrød. Det ønske vi at komme bort fra, og ogsaa der er Ministeren kommen os i Møde. Han er gaaet ind paa at lukke Afdelingen til Forplejningskorpset for fremmede Elementer i hele dets Udstrækning fra øverst til nederst. Med Hensyn til den øverste Post maa jeg sige, at der har det holdt haardest. Den højtærede Minister har meget nødig villet opgive den Afgang, han efter den bestaaende Lovgivning og sit eget Forslag har til at tage en Officer fra Hærens øvrige Afdelinger til Generalintendant. Den højtærede Minister mente, at der dertil krævedes saa specielle Egenstaber, at man ikke altid kunde være sikker paa at finde dem hos en af Korpsjets Embedsmænd, og har derfor ment at maatte forbeholde sig Afdelingen til at tage en Officer hertil. Det have vi været meget imod, fordi vi have holdt paa Principjets Renhed og heller ikke i Toppen af Kransekagen, om jeg saa maa sige, ønske at se andre end dem, der have den faglige Uddannelse fra Begyndelsen af; det kunde maatte blive særlig farligt i Spidsen for Korpsjet at have en Mand, uden denne faglige Uddannelse, idet han da maatte ikke vilde have tilstrækkelig Sans for Betydningen deraf med Hensyn til Korpsjets mere underordnede Elementer. Jeg siger dette uden mindste Allusion til den nuværende Generalintendant, der selv er kommen ind i Korpsjet fra Hærens øvrige Afdelinger. Vi have ikke mindste Grund til at tvivle om hans fuldkomne Egnethed til at bestæde